

<http://www.audiodrom.cz/ushercd1.html>

Usher CD-1

A je to tady. CD přehrávač z Taiwanu. Vypada hezoučce, tak highendově... Při skromných rozměrech 43x37x10cm není z nelehčích přístrojů, co jsem držel v ruce - 7kg je tak akorát. Pohled do ceníku...hmm...za dvacet..., to je podezřele málo. Že by další napodobenina z Dálného Východu? Jenže firma Usher je veskrze seriózní a nemá ve zvyku dělat zbytečná gesta...tak se mu podívejme na zoubek.

CD-1 je společným dílem Usher a Philipse. Na tom by nebylo nic divného, mechaniky Philips najdeme ve spoustě špičkových zařízení. Stejně je zajímavé, jak se výrobci v tomto polarizují - jedni se snaží dotáhnout mechaniku po technické stránce k dokonalosti, tvrdíc, že načítání dat je základem a osazují své přehrávače litinovými sendvičovými odlitky a zatěžují disk závažími nebo jej přitlačují clampy, druzí montují do svých zařízení prachsporné (počítačové maniaci prominou) PC nebo DVD-R mechaniky řkouc, že nula zůstane nulou a jednička jedničkou a je třeba se soustředit na digitální zpracování potažmo analogovou část. Jak už to bývá, žádný z táborů za těch 25 let existence CD formátu nezvítězil. Usher zde vsadil spíše na ekonomiku (většinu vývojových prostředků směřuje spíše do měničů a reprosoustav, viz. profily BE-10 Dancer a BE-718) takže se přiklonil k verzi jednoduchého transportu a o to pečlivější elektrické části.

Slušivý highendový kabát i botičky a několik pochval k tomu...

O napájení Usher CD-1 se stará stíněný transformátor se stabilizátory napětí a filtračními obvody (využívající velmi kvalitní elektrolyty Nichicon ze série Gold Tune 6800 μ F/25V,

kteře jsou pouřity i v digitální části). Digitálně analogová konverze probíhá ve znamení 24bitů/192kHz (čip PCM1738E), je zde i podpora HDCD a na místě operačních zesilovačů sídlí opět velmi dobré OPA604AP a OPA2134PA. To jen pro ilustraci, že na součástkové základně se nešetřilo. Vnitřek jinak působí spíše prázdnějším dojmem, nicméně vše je uděláno čistě a logicky.

Stejně tak vřhled přehřavače, jak už bylo napsáno, evokuje podstatně drařší přístroje. Pochvalu si zaslouří zejména provedení čela zásuvky, které představuje rozměrný fluorescenční displej s ochranným plexi, které cestuje spolu se zásuvkou. Modřé znaky jsou čitelné i z dálky (další pochvala), bohuřel září poměrně intenzivně a displej nelze zcela vypnout - pouze ztlumit ve třech úrovních pomocí dálkového ovladače. Ovladač se mimochodem tváří také značně luxusně, využívá jice stejný materiál, jako celý přední panel přehřavače - kartáčovaný hliník. Bez této krabičky se neobejdete, jelikoř tlačítka vpravo vedle displeje lze zvládnout pouze nejjednodušší operace, tj. přehřání disku a pohyb mezi skladbami. Výrobci dnes už prostě s aktivním pohybem posluchače po místnosti nepočítají. Chce to ovšem mít doma zásobu tuřkových baterií...

Zadní panel hostí zlacené RCA cinche (symetrický výstup CD-1 nemá), optiku Toslink a koaxiální výstup, IEC připojení pro zástrčku a hlavní síťový vypínač. Tím vpředu totiž jen uvedete přístroj do stand-by módu. Podobně jako u Carat C57 si můžete vzít přístroj s sebou i při cestě do zemí se 110V napěťovou normou, nemusíte jej tedy při eventuální emigraci prodávat.

Poslední pochvala směřuje k nořičkám, které jsou provedeny nezvykle (snad je to vidět z obrázkem) a propůjčují CD-1 punc výjimečnosti.

Malř detailů...

Přístroj byl po rozehřání zapojen na vstup komba Audio Research SP17 a SD135 (předzesilovač a koncový zesilovač) a měl možnost se projevit přes podařené stojanové soustavy KEF Reference 201/2. Kabelář tvořil opět oblíbený (a navíc úžasně neutrální) Nordost Valhalla.

Poslouchání Usher CD-1 mě bavilo, a to nejen díky dobře do ruky padnoucemu a spolehlivě fungujícímu dálkovému ovládaní. On totiž i docela dobře hraje.

CD-1 je zástupcem přehřavačů s tzv. lehčí prezentací. Znamená to, že upřednostňuje spíše detail a brilanci než basový základ a razanci. Současně je projev mírně posunut do „teplejší“ části zvukového spektra. Celé dohromady to vypadá jako ideální kombinace - zvuk nepostrádá energii a rychlost a na druhou stranu není nezáživný a klinicky čistý.

Bájný pěvec Orfeus...

Patricia Barber se na svém albu Mythologies (Blue Note, 0946-3-59564-29) prozpívává celým panthenonem bájných řeckých hrdinů. Najdeme ji zde jak v intimní hudební poloze (Morpheus, Narcissus), kde nechává svůj hlas z větší části doprovázet pouze piano, tak v nástrojově více obsazených a dravějších skladbách jako jsou Hunger nebo Orpheus. Objeví se i nezvyklý hip hopový rap, zdařile zaintegrovaný do jinak křehké kompozice (Whiteworld/Oedipus).

V podání Usher CD-1 je tento jak jinak než skvěle nahraný zvukovou nirvánou. Vykreslení temněji posazeného Patriciina hlasu je velmi věrné s mírně teplejším nádechem, který dává pocit velké blízkosti a autentičnosti. Rovněž piano, zvláště pak ve středních a vyšších polohách zní realisticky a ve zvuku jsou obsařeny všechny potřebné informace. Tento dojem

se potvrdil i na dalších nahrávkách - ať již jde o mužský nebo ženský hlas nebo případně celý sbor, přehrávač vám je dokáže přenést do místnosti a impresionistickými barvami vymaluje jejich obraz. Spiritchaser australských Dead Can Dance je dalším příkladem potravu, kterou má Usher CD-1 velmi rád.

Sestoupíme-li níže, do středobasové oblasti, zůstává nahrávka stále velmi působivá. Hlubší a nejhlubší bas zahraje přehrávač také, ale chybí mu přesná artikulace a celkově lepší definice. Toto je ale oblast, se kterou mají obvykle problémy i přístroje podstatně dražší. Z tohoto pohledu se domnívám, že mu budou spíše vyhovovat „tvrdší“ tranzistory než lampy a je proto potřeba věnovat výběru vhodného zesilovacího partnera pozornost (to ale píšeme u všeho a psát i nadále budeme, neboť to správné hifi není o jednotlivých přístrojích, ale o celku).

V čem je Usher CD-1 geniální, je zobrazení prostoru. Jak již bylo zmíněno, přehrávač se chová „brilantně“, tedy na vysokých kmitočtech je mírné zdůraznění, které na některých méně citlivě pořízených nahrávkách může zajít až k pomyslné hranici snesitelnosti. Tady je potřeba obezřetně zacházet s výběrem propojovacího kabelu - měď by mohla být tou správnou volbou. Nicméně Usheru se to vždy podaří tak nějak ukočírovat a jedním z důsledků je pak velké množství informací v horní části spektra a dobrý dojem z dynamiky. Prostorová scéna je vynikající, v této kategorii přístrojů nevídaná, zejména co se pravolevého prostoru týká. Separace nástrojů a jejich lokalizace je hračkou. Úder na činel nebo hra metlami jsou prokreslené zvuky, ne jen zasyčení nebo šumění v pozadí. Zde si přehrávač zaslouží velkou jedničku .

Za 20 tisíc korun si v případě Usher CD-1 odnesete velmi zdařilý přístroj. Doplníte-li ho stabilním (raději tranzistorovým) zesilovačem a kultivovanými reprosoustavami, které nezvýrazňují vysoké kmitočty, můžete se v klidu proposlouchat dalšími několika lety bez potřeby cokoli měnit. Konkurenty typu Cambridge Audio, Denon, Thule, Arcam nebo NAD nechává ve své kategorii Usher daleko za sebou.

audio *from*